

HAI NĂM TÌNH LẶN ĐÀN

Thơ NG. TẤT NHIÊN   Phạm Duy phổ nhạc

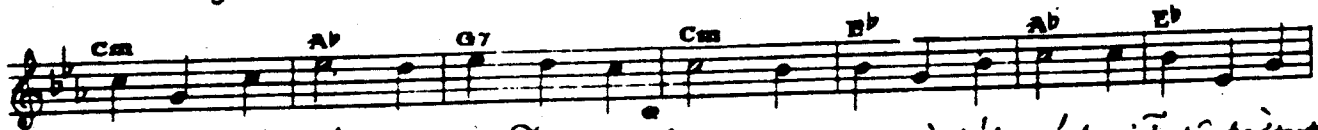
Hai năm tình lặn dần Hai đũa cùng xanh xao Hai

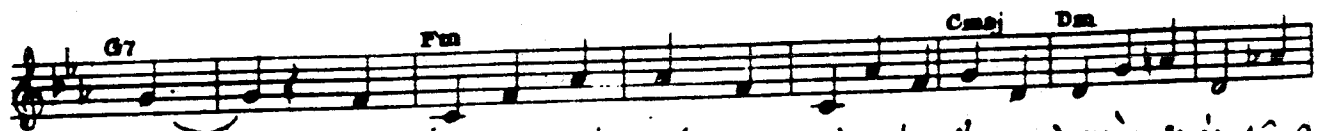
năm trời mùa lạnh Cùng thờ dài như nhau ... Hai năm tình lặn dần Hai

đũa cùng hư hao Hai năm tình lặn dần hai đũa dành xa nhau ... Em

xưa còn thất bím Nuôi dưỡng thêm ngày thơ Anh xưa còn lính quỳnh giữa sân trường trao

thơ ... Em thường hay mất liếc Anh thường ngắm cô cao Ngồi đờng em bước chậm Quên

chiều anh nôn nao ... Hai năm tình lặn dần Hai đũa cùng xanh xao Hai

năm trời mùa lạnh Cùng thờ dài như nhau ... Hai năm tình lặn

dần Hai đũa cùng hư hao Hai năm tình lặn dần Hai đũa dành xa

Hai năm tình lận đận!

nhau .... Em bây giờ có lẽ Toàn tình chuyên luyến Anh bây giờ có
lẽ Xin làm người tình thua ..... Chuông nhà thờ đó² lạnh Tưởng
Chúa gây hơn xưa Chúa bây giờ có lẽ Xuông trần gian trong mưa ....
Anh bây giờ có lẽ Thiết tha hơn tin đó Xin làm cây thánh
già Trên nóc cao nhà thờ ..... Cô đơn nhìn bụi
bặm Xanh xao râu phủ mờ Trước ngày lên ngôi Chúa Ai
chắc không dai khổ ..... Hai năm tình lận đận Hai
tựa già hơn xưa Hai năm tình lận đận Mình đã già hơn
xưa ..... MÌNH ĐÃ GIÀ HƠN XƯA .....